

# SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 720/2015-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. júna 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza o prijatej sťažnosti [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Luknárom, Grösslingová 45, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 NcC 125/2014 z 18. decembra 2014 takto

### **r o z h o d o l :**

Základné práva [REDAKOVANÉ], podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 NcC 125/2014 z 18. decembra 2014 p o r u š e n é n e b o l i .

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 720/2015-13 z 29. októbra 2015 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Michalom

Luknárom, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 NcC 125/2014 z 18. decembra 2014.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľka uviedla:

*«Porušovateľom základných práv Sťažovateľa je Krajský súd v Bratislave, príslušný na rozhodovanie o miestnej príslušnosti podľa § 105 ods. 3 OSP na základe nesúhlasu Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „OS BA III“) s postúpením veci Okresným súdom Nové Zámky (ďalej aj „OS NZ“), ako nadriadený súd OS BA III, konajúci mimo inštančného postupu.*

*Konanie, ktorým došlo k porušeniu základných práv Sťažovateľa, spočíva v nesprávnom rozhodnutí Krajského súdu... o určení OS NZ ako súdu miestne príslušného na konanie v právnej veci žalobcu [REDAKOVANÉ], so sídlom... (ďalej aj „Žalobca“) proti žalovaným: 1) Sťažovateľ, 2) spoločnosť [REDAKOVANÉ], so sídlom... a 3) spoločnosti [REDAKOVANÉ], so sídlom... o určení, že záložné právo k nehnuteľnostiam... zaniklo. OS NZ nie je miestne príslušný na Konanie z dôvodu, že predmet Konania sa týka zániku/existencie práva (záložného) k Nehnuteľnostiam, kde je daná výlučná miestna príslušnosť OS BA III podľa § 88 ods. 1 písm. h) OSP, nakoľko Nehnuteľnosti sa nachádzajú v obvode OS BA III.*

*K porušeniu základných práv Sťažovateľa došlo uznesením Krajského súdu v... zo dňa 18.12.2014, sp. zn. 3 NcC 125/2014-43(ďalej aj „Napadnuté uznesenie“)...*  
*Krajský súd... v rozpore s ustanovením § 88 ods. 1 písm. h) OSP o výlučnej miestnej príslušnosti rozhodol, že v Konaní má rozhodovať miestne nepríslušný súd.»*

*Podľa názoru sťažovateľky argument krajského súdu, že „určenie výlučnej miestnej príslušnosti podľa § 88 ods. 1 písm. h) O. s. p. je... nedôvodné, nezodpovedá skutočnému skutkovému stavu veci... Odôvodnenie Napadnutého uznesenia je v tejto časti nepreskúmateľné, pretože vychádza z arbitrárneho posúdenia veci Krajským súdom...“.*

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

*„Základné právo spoločnosti* [REDACTED]

[REDACTED] *na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2014, sp. zn. 3NcC/125/2014-43 porušené bolo.*

*Základné právo spoločnosti* [REDACTED]

[REDACTED] *... na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2014, sp. zn. 3NcC/125/2014-43 porušené bolo.*

*Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2014, sp. zn. 3NcC/125/2014-43 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie*

*Spoločnosti* [REDACTED]

[REDACTED] *priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 355,73 EUR, ktorú je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu Sťažovateľa vedený v..., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“*

Sťažovateľka súčasne navrhla, aby ústavný súd *„odložil vykonateľnosť uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2014, sp. zn. 3NcC/125/2014-43 a uložil Okresnému súdu Nové Zámky povinnosť vrátiť spisový materiál, ktorý mu bol postúpený Okresným súdom Bratislava III na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2014, sp. zn. 3NcC/125/2014-43, späť na Okresný súd Bratislava III až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti Sťažovateľa zo dňa 27.04.2015“.*

Predseda krajského súdu sa na výzvu ústavného súdu vyjadril k prijatej sťažnosti listom sp. zn. Spr. 3498/15 z 30. novembra 2015, v ktorom uviedol:

*„Predmetná vec (vedená na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12C/297/2014) bola predložená Krajskému súdu v Bratislave dňa 02.12.2014 a je vedená pod sp. zn. 3NcC/125/2014. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3NcC/125/2014-43 zo dňa 18.12.2014 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Bratislava III s postúpením veci sp. zn. 12 C/297/2014 z Okresného súdu Nové Zámky je dôvodný, a že miestne príslušným súdom*

na prejednanie a rozhodnutie veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12C/297/2014, je Okresný súd Nové Zámky.

██████████, ktorý v danej veci rozhodoval, uvádza, že dôvody, na základe ktorých Krajský súd v Bratislave rozhodol o miestnej príslušnosti Okresného súdu Nové Zámky, sú dostatočne uvedené v odôvodnení tohto uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3NcC/125/2014 zo dňa 18.12.2014, týchto sa plne pridržiava a viac k veci nemá čo uviesť. Uvedený súdny spis sp. zn. 3NcC/125/2014 bol postúpený Okresnému súdu Nové Zámky. “

Predseda krajského súdu zároveň oznámil, že podľa ustanovenia § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde netrvá na ústnom prerokovaní veci pred ústavným súdom.

K vyjadreniu krajského súdu zaujala stanovisko sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 23. decembra 2015, v ktorom uviedla:

*«Ako uvádza Krajský súd vo svojom vyjadrení, dôvody na základe ktorých rozhodol o miestnej príslušnosti Okresného súdu Nové Zámky sú dostatočne uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktorých sa plne pridržiava, pričom viac k veci nemá čo uviesť.*

*Keďže ide o argumentáciu, ktorú Krajský súd už uviedol v napadnutom uznesení, aj akékoľvek naše vyjadrenie k vyjadreniu Krajského súdu by bolo len zopakovaním našej predchádzajúcej argumentácie, ktorú uvádzame v našej sťažnosti.*

*Dovoľujeme si však zdôrazniť, že s vyjadreniami a argumentáciou Krajského súdu nesúhlasíme. Pritom zdôrazňujeme, že aplikáciou § 11/2 Občianskeho súdneho poriadku v napadnutom uznesení (ktorú Krajský súd považuje za rozhodujúcu v otázke miestnej príslušnosti), Krajský súd obišiel ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o výlučnej miestnej príslušnosti.*

*V našej sťažnosti sme taktiež poukázali na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v otázke miestnej príslušnosti v skutkovo totožných konaniach. Najvyšší súd v týchto rozhodnutiach uviedol, že „v predmetnej veci skutočne nemožno aplikovať § 11 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich. Citované ustanovenie možno aplikovať len v prípade spoločenstva viacerých účastníkov alebo pri príslušnosti danej na výber v zmysle § 87 OSP. V prejednávanej veci však o žiaden z uvedených prípadov nejde. Predmetom konania je*

určenie zániku záložného práva k navrhovateľom Špecifikovaným nehnuteľnostiam, kedy je na mieste aplikácia § 88 písm. h) OSP o výlučnej miestnej príslušnosti súdu, v obvode ktorého je nehnuteľnosť.“

Z uvedeného vyplýva, že postupom Krajského súdu došlo k odňatiu [REDAKOVANÉ] jej zákonnému sudcovi vecne a miestne príslušného súdu, a tým k porušeniu jej práva na spravodlivé súdne konanie, čo je ústavne neudržateľné. V podrobnostiach odkazujeme na našu argumentáciu uvedenú v našej sťažnosti.»

Dňa 22. decembra 2015 doručila sťažovateľka „návrh na prerušenie konania“, v ktorom uviedla najmä:

„Predmetné konanie pred Ústavným súdom má súvislosť s jedným z mnohých súdnych sporov vedených medzi sťažovateľom a spoločnosťou [REDAKOVANÉ], zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, [REDAKOVANÉ]

Medzi sťažovateľom a spoločnosťou [REDAKOVANÉ] prebieha celkovo vyše tridsať súdnych sporov (o zaplatenie, o náhradu škody, o určenie neplatnosti právneho úkonu, o určenie, že záložné právo zaniklo a pod.).

V súčasnosti však boli medzi sťažovateľom a spoločnosťou [REDAKOVANÉ] iniciované rokovania, na základe ktorých došlo na procesných stranách k vytvoreniu odborných pracovných skupín s cieľom dojednania podmienok mimosúdneho urovnania všetkých súdnych sporov medzi navrhovateľom a odporcami.

Z toho dôvodu zároveň sťažovateľ a spoločnosť [REDAKOVANÉ] požiadali príslušné súdy podľa § 110 Občianskeho súdneho poriadku o prerušenie všetkých súdnych konaní, ktoré sú medzi nimi vedené, keďže došlo k iniciovaniu mimosúdneho urovnania a vzájomnej dohode a spoločnej zhode účastníkov konania o potrebe prerušenia týchto súdnych konaní.

Sťažovateľ má za to, že výsledky mimosúdnych rokovaní by mohli mať význam aj pre ďalší postup vo vyššie uvedenej právnej veci pred Ústavným súdom (napr. by mohli byť dôvodom na prípadné späťvzatie sťažnosti sťažovateľom podľa § 54 ZÚstS)...

Na základe uvedeného si dovoľujeme požiadať Ústavný súd, aby toto konanie prerušil, pokiaľ dôjde k zhodnému návrhu účastníkov konania.

*Ak to však Ústavný súd nebude považovať za možné (napr. z dôvodu, že sa nepodari získať súhlas Krajského súdu v Bratislave s prerušením tohto konania), dovoľujeme si zároveň požiadať Ústavný súd, aby o sťažnosti sťažovateľa zo dňa 27.04.2015 prednostne nerozhodoval.“*

Dňa 17. marca 2016 (právny zástupca sťažovateľky prevzal zásielku 23. marca 2016) ústavný súd vyzval sťažovateľku, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila, či došlo k mimosúdnej dohode.

Sťažovateľka na výzvu v určenej lehote nereagovala.

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv zaručených čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 listiny a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 3 NcC 125/2014 z 18. decembra 2014.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 38 ods. 1 listiny nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným

zákonem, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne...

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 299/04, II. ÚS 78/05) do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne konformným spôsobom interpretovaná platná a účinná právna norma (m. m. IV. ÚS 77/02, II. ÚS 653/2015).

Ústavnosť konaní pred orgánom verejnej moci predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konania uskutočňujú, koná zásadne nestranne, nezávisle a s využitím všetkým zákonom ustanovených prostriedkov na dosiahnutie účelu predmetného konania. Ústavný súd z tohto hľadiska osobitne pripomína požiadavku objektivity predmetného postupu príslušného orgánu verejnej moci (m. m. II. ÚS 9/00, II. ÚS 143/02, II. ÚS 653/2015). Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa, ktorej nebezpečenstvo spočíva v potenciálnom uplatnení ničím (objektívne) nepodloženej úvahy orgánu verejnej moci bez akýchkoľvek objektívnych limitov, ktoré sú v podmienkach právneho štátu okrem iného garantované zákonnými spôsobmi zisťovania skutkového základu pre rozhodnutie.

Objektívny postup orgánu verejnej moci sa musí prejavovať nielen vo využití všetkých dostupných a pritom legálnych zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje (musí obsahovať) aj odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich uplatnenia v súlade s procesnými predpismi.

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natolko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

Ústavný súd v súvislosti s námietkou sťažovateľky preskúmal namietané rozhodnutie krajského súdu, ktorým rozhodol, že *„nesúhlas Okresného súdu Bratislava III s postúpením veci, vedenej pod sp. zn.: 12C/297/2014 z Okresného súdu Nové Zámky je dôvodný.*

*Miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn.: 12C/297/2014 je Okresný súd Nové Zámky.“*

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil takto:

*„Okresný súd Nové Zámky uznesením, č. k.: 5C/263/2013-393 zo dňa 6. novembra 2013 konanie v časti konania o nehnuteľnostiach, nachádzajúcich sa v katastrálnom území [redacted] vylúčil na samostatné konanie.*

*Následne Okresný súd Nové Zámky spis podľa § 105 ods. 1 O. s. p. a § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p. postúpil Okresnému súdu Bratislava III dôvodiac, že vec sa týka práva k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v obvode tohto súdu. ...*

*Krajský súd v Bratislave prejednal nesúhlas s postúpením veci v zmysle § 105 ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Bratislava III je dôvodný. ...*

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným Okresnému súdu Nové Zámky dňa 04.10.2013 voči odporcom 1/, 2/ a 3/ domáhal určenia zániku záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v návrhu na začatie konania, určenia zániku pohľadávok odporcov 1/ a 2/ z vyššie uvedených úverových zmlúv, určenia zániku záložných práv odporcov 1/ a 2/ k pohľadávkam navrhovateľa registrovaným v Notárskom centrálnom registri záložných práv, určenia, že odporca 2/ nebol a nie je oprávnený navrhnúť vykonanie dražby nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľa, špecifikovaných v návrhu a určenia, že odporcovia 2/ a 3/ sú povinní upustiť od dražby nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľa špecifikovaných v návrhu na začatie konania. Ďalej krajský súd zistil, že Okresný súd Nové Zámky konanie v časti konania o nehnuteľnostiach, nachádzajúcich sa v katastrálnom území [REDAKOVANÉ] uznesením, č.k.: 5C/263/2013-393 zo dňa 6.novembra 2013 vylúčil na samostatné konanie, pričom následne vec podľa § 88 ods. 1 písm. h/ a § 105 ods. 1 O. s. p. vec postúpil Okresnému súdu Bratislava III, nakoľko sa vec týka práva k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v obvode Okresného súdu Bratislava III (č. l. 39).

Navrhovateľ sa tak návrhom vo veci samej voči odporcom 1/, 2/ a 3/ okrem iného domáha zániku záložného práva k nehnuteľnostiam, a teda sa jedná o konanie o práve k nehnuteľnosti, pre ktoré je daná výlučná miestna príslušnosť podľa § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p. Nakoľko navrhovateľ návrh na začatie konania podal na Okresný súd Nové Zámky, ktorý bol v čase začatia konania miestne príslušný podľa § 88 ods. 1 písm. h/ O. s. p., keďže predmetom konania bol aj návrh na prejednanie práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], a teda v územnom obvode Okresného súdu Nové Zámky (č.l. 17), má krajský súd za to, že príslušnosť Okresného súdu Nové Zámky podľa § 11 ods. 2 O. s. p. bola založená a táto trvá, lebo bola daná v čase začatia konania s poukazom na § 11 ods. 1 O. s. p. Na zmenu už raz založenej miestnej príslušnosti nemá vplyv ani skutočnosť, že konanie bolo v časti, týkajúcej sa nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území [REDAKOVANÉ] a teda v územnom obvode Okresného súdu Bratislava III vylúčené na samostatné konanie. “

Ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z hľadiska zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie dotknutých právnych noriem s ústavou i dohovorom

a konštatuje, že z neho nevyplýva jednostrannosť alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Aplikácia citovaných právnych noriem relevantných vo vzťahu k otázke miestnej príslušnosti súdu uplatnená v napadnutom uznesení krajského súdu je podľa názoru ústavného súdu z ústavného hľadiska akceptovateľná udržateľná, pričom krajským súdom vyvedené právne závery nemožno považovať za arbitrárne či svojvoľné.

V nadväznosti na námietky sťažovateľky ústavný súd pripomína svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej všeobecný súd nemusí dať v odôvodnení svojho rozhodnutia odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (m. m. I. ÚS 241/07, II. ÚS 653/2015). V posudzovanej veci krajský súd podľa záverov ústavného súdu zaujal ústavne akceptovateľný postoj ku všetkým podstatným otázkam nastoleným sťažovateľkou v priebehu konania. Iba nesúhlas sťažovateľky s *aplikáciou ustanovenia § 11 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku* ešte neznamená, že boli porušené jej práva podľa ústavy, listiny a dohovoru.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu neobsahuje nedostatky ústavnoprávnej intenzity, na základe ktorých by mohol vysloviť porušenie sťažovateľkou označených základných práv podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

Keďže ústavný súd nezistil porušenie základného práva sťažovateľky podľa ústavy, listiny ani práva podľa dohovoru, nerozhodol o ďalších jej návrhoch z dôvodu, že tieto sa viažu na vyslovenie porušenia základných práv a slobôd a úspech v konaní pred ústavným súdom.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2016